

De Schroedels en de toverboom

Auteur
Letty Strijker

Illustrator
Eva Toorenent

palmslag

Ontwerp omslag en binnenwerk: vandijk ontwerpt, Eindhoven
Illustraties omslag en binnenwerk: Eva Toorenent
Foto auteur: Stella Dekker Fotografie

© 2021 Uitgeverij Palmslag | Letty Strijker

www.palmslag.nl
info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 978 94 930 5986 3
NUR 280

Voor mijn lieve zoons Matthias, Saulo en Noah.
Met dank aan de creatieve geest van mijn vader
Geert en de grote steun van mijn moeder Liesje.
Ik dank iedereen die het mogelijk heeft gemaakt
om het boek te realiseren en in het bijzonder
Matteo Santini. Alleen maar liefde ❤️

Daar, boven in die prachtige bomen, gebeurt iets ongewoons.

In deze boom woont de familie Schroedel en op een tak van die prachtige grote boom kookt opa Schroedel soep in een hele grote pan.

Dit doet opa voor oma Schroedel en hun drie kleinkindjes Tove, Vidar en Espen. De Schroedelkindjes spelen verstoppertje tussen de bladeren van de bomen. 'Joehoe, je vindt me lekker toch niet!' roept de ietwat brutale Vidar naar Tove. De Schroedeltjes schateren het uit. Dit spel spelen ze dikwijls tussen de takken van de boom. Met haar lieve zachte stem zegt oma Schroedel: 'Voorzichtig mijn Schroedeltjes, straks branden jullie je nog aan de pan.'

Dan kijkt Opa Schroedel opeens verrast naar beneden, hij spitst zijn oren en fluistert: 'Vrouwke, er is een mensenkind bij de boom, kijk!' De kleine Schroedeltjes horen maar al te goed wat opa zegt en steken hun koppies een voor een over een tak om het mensenkind eens beter te bekijken. De nieuwsgierige en een beetje onhandige Espen valt hierbij bijna uit de boom. Ja, het is een heus mensenkind.

Vidar vindt het ontzettend spannend en fluistert opgewonden: 'Het mensenkind zit tegen onze boom.' Het jongetje beneden zit in het gras en hij hoort een raar geluid. Hij kijkt om zich heen, hoort hij het nou nog een keer? Wat is dat voor een geluid? Hij kijkt verbaast in het rond. Is het soms een vogel, een eekhoorn of een reuzenlibelle? En dan opeens ziet hij het... Het is een rood deurtje, een deurtje in een boom. Dat heeft hij nog nooit gezien.

Zou het deurtje open kunnen, vraagt hij zich af. Hij duwt zachtjes tegen het deurtje, maar er gebeurt niets. Misschien moet ik niet duwen, maar trekken, denkt hij. En dan, ja hoor, hij trekt hard aan de deurknop. De deur schiet open en de jongen rolt achterover in het zachte gras. De Schroedelkinderen beginnen zachtjes te lachen en Vidar fluistert: ‘Mensenkinderen zijn soms een beetje onhandig.’

Het deurtje is nu helemaal open en het mensenkind steekt zijn hoofd nieuwsgierig naar binnen. Hij ziet dat de boom vanbinnen hol is en er hangen kleine lantaarntjes, die een beetje licht geven. Wat bijzonder, denkt het mensenkind.

Er is een houten trap in de boom gebouwd en de jongen loopt aarzelend een paar treden. Het deurtje valt krakend achter hem dicht. Maar goed dat er een beetje licht in de boom schijnt... Stap voor stap komt hij dichterbij een zo'n zelfde rode deurtje. 'Au,' hij stoot zijn hoofd. Het is hier krap! Hij duwt tegen het deurtje aan en dan... 'Whooo!' vol verbazing kijkt hij naar... waar kijkt hij eigenlijk naar? Wie zijn dat, vraagt het mensenkind zich af. Wat een vreemde wezentjes. Hij bestudeert ze een voor een. 'Wees niet bang mensenkind,' zegt de vriendelijke stem van oma Schroedel, 'Wij zijn de familie Schroedel en we doen niemand iets kwaad.'

Dit is opa Schroedel, ik ben oma Schroedel en wij hebben drie kleinkindjes. Twee jongetjes en een meisje.'

'Hoi hoi,' zegt de verlegen Tove gichelend tegen de verbaasde Daan.